

B N. C
FIRENZE
1067
19

1067. 19

VOTIVORUM

XENIORVM

SGHEDIA,

V. CL.

JOHANNI ZECHEN-¹⁸

DORFFIO

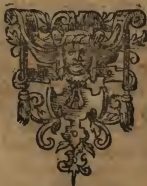
diversis annis

oblata

CHRISTIANO DAUMIO.

Ennod. lib. VIII. Epist. 43.

Nunquid aliquando ab effectu destitit, qui Deo cum fiducia supplicavit; si animus in fide non claudicat, & vota & votorum copia conjungantur?

CYGNÆ,
Přelo MELCHIORIS GÖPNERI.
Anno M. DC. LIII.

V. CL. & Excell.
JOHANNI ZECHENDORFFIO,
Rectori Scholæ Cygneæ meritissimo, Collegæ
ac Affini honoratissimo,

Εὐστρεΐαν καὶ μακρογυμέρευσιν!

Quos longo jam tempore sub cujuslibet Exordium An-
ni votivos Tibi V. CL. obtuli versiculos, eorum ma-
nipulum fors propulsum denuò ad Te ire jussi. Tenuitatis
eos non excusabo, si qui coarguent. Sunt n. extemporanei
maximam partem, nec in hoc, ut ederentur unquam, pro-
fusi. Exire tamen, cum ad manum nihil esset aliud nunc,
quo Devotionem declararem Tibi meam, publiceq; quan-
topere obstrictus in tuis hæream adhuc nominibus, testa-
rer, passus sum. Gymnasiū enim Latina Lingvæ tuī, divini
εὐρήμα! ☩, à me jam olim, ut nōsti, instituta crebroq; in-
terrupta recensio operæ sanè prolixioris est, quàm ut ha-
ctenus potuerit absolvi, & absq; Mæcenatum ope produci
in apertum: præsertim cum à me parvi ad id Indices A-
nalogici infinitam adhuc, ante ultimam manum, Indu-
striam sibi postulerent. In eo tamen me totum futurum, ut
ὅν θεός θέλη, cum tuis Votis, tum Juventutis, ipsorumq;
adeò auctissimorum Virorum desideriis satis fiat aliquan-
do, nec Egregium publicum defraudetur Latine omnis
Ævi Lingvæ eximio illo neo vulgari (ita verè appello) The-
sauro, hac quasi Syngraphā profiteor atq; conspōdeo. In-
terea Camenæ has meas, quarum olim tu Produx fue-
ras eximius, dicatas tibi, uti gnatas habuisti semper, ita
nec nunc respues, quæscung; etiam: Quæ Salutis tuæ at-
q; Honori officiosâ pietate porrò vetificari nequiquam
cessabunt. DEUS Te, Posteritatis Bono, cui ingoniosas tu-
as laboriosasq; Eoarum Musarum Curas debes, diu inco-
lumem servet. B. V. Cygneæ Id. Jan. 1653.

CHRIST. DAUMIUS.

CALENDIS JANUARIJ,
M. DC. LIII.

Q Vos neq; vis ferri, nec tabida pressit egestas
 Haftenus, aut dirum sustulit atra lues;
 Sed vivos salvosq; novo favor asserit Anno
 Jhovæ tuus, grates solvimus ecce Tibi!
 Tu vitæ Dux noster eras, tu prodigus altor,
 Tu toties mihi parcis amore reis.
 Qualibus in natos patris clementia flammis
 Ardescit, quamvis hos neget esse probos;
 Talibus in scelerum flagrat tua gratia meritos
 Gurgite, quæ sine nos nil nisi culpa sumus.
 Nil nisi culpa sumus, nos hæc nisi gratia mundat;
 Et, nisi nos servat, nil nisi poena sumus.
 Ergo tibi cuncto debentur tempore grates,
 Et laudes recinant pectora nostra tuas.
 Da Pater, ut præsens felicibus albeat horis
 Annus, & ex voto res sua cuiq; fluat.
 Fac sincera tui florescant dogmata verbi,
 Hærescosq; ruat sub styga pestile opus.
 Discipulum cœtus tutare, foveq; Magistrus,
 Nec labor in CHRISTO noster inanis eat.
 Sint Proceres tua cura, quibus tua jussio cordi;
 Et Patriæ serva protegitoque Patres.
 Thrax cadat Aemonius, tranquillo Teutone, telis;
 Otia Palladis da requiemq; Sacris.

Discute, pestiferi si quod vitium aëris instat,
 Morbifici; procul semina pelle mali.
 Terra ferat fruges, nec spes elusa colonum
 Incuset sterilis remq; fidemqve soli.
 Da Pater, his donis si sic tua Gloria crescit,
 Annorum in plures nos superesse vices.
 Quod si lanificæ fatalia fila Sorori
 Rumpendum est, tecum vivere in axe jube!
 Hos mecum Zeechedorffia des dat corde precatûs,
 Sed ne frustra adeo, tu bone Jhova juva!

ΕΤΕΟΣΙΧΟΝ.

Nate Deo, Ies V, nos hVnC reqVlete per annVM,
 Vbere re, Vegetis artVbVs, VsqVe bea!

τ. II.

Hunc etiam reliquis annum Zeechedorffius annis
 Addidit: his annis, quot lubet, adde DEUS!
 Sed non tantum annos, verum & superaddito robur
 Corporis, & vegetamentis alacre bonum.
 Adde etiam placidam, depulso Marte, Quietem;
 Adde expultricem, Latitiam, eja, metus.
 Addito progeniem, & clara memoracula fama;
 Addito largarum ditia munera Opum.
 Addito præterea qua-nosti-cunq; Saluti
 Utilia illius confore, Magne DEUS!
 Sic memores hymnis hymnos mea Musa parabit
 Addere, nec laudes finiet illa tuas.

ANN O

VIVE ZeChenDorff! seros Mh! sospes In annos:
 VIVE & Vernant! prosperitate Vlge!

τ. III.

ut

UTortus iste prosper Annus omnibus
 Eat modis, DEUM precor,
 Tibique, Zechedorffidum inclutum decus,
 Beatitatis advehat
 Opima dona! Pax reversa turbida
 Serenet usque pectora!
 Serâ tenace Janus arma clausum eat;
 Lues abesto pestilis;
 Famisque macror æger Urbibus procul
 Pedem movero pallidum,
 Et atra Cura sese ab ædibus dein
 Tuis quærat exulem!
 Vigeto longum, & alba fata cernere
 Poli Tibi det Arbitr!

C. IV.

Biceps IANUS, ille janitor cæli,
 Calentiore cum modò ingeni nisu
 Bonas videret ire litteras comptum,
 Diemq; ferre, Zechedorffium, lingvis,
 Tenebricosa quæis nigrante Nox nube
 Fuit minata sæpè sordidum occasum;
 Satis putavit haud sibi esse tot vulûs,
 Ocellulosq; voruit hinc sibi plures,
 Et elocutus omnibus simul lingvis,
 Politia omnis huicce Vindicatori,
 Tribarbareq; factionis Ulteri,
 Dies sponndit ipse ter Sibyllinos,
 Tuos rogamus addito Pater JANE!

ANNO

VIVE ZeChenDorff! trists fera teMpora EnyVs
 EXsVperans, & pòst sospite sorte Vlge!

L Abentis veteri tramite terminum
Anni constituit Signifer astricæ
Titan militici,
Insistens itiner novum.
Motus nunc posuit præteritis malis
Cursus decrepitus temporis annui,
Instantisq; timentur
Ævi difficiles minæ:
Dum rerum facies quæ sit, & ancipis
Fati quæ nebula, mens pavida exputans.
Sortis sæpe priorem
Suspirat reducis statum.
Zechendorffiadum Stirps celebrabilis,
Existi incolumis decidui graves
Ævi ritè labores,
Incedisqve novâ orbitâ.
Felices, precor, hæ sunt tibi vices,
Et vivas hilaris commoditatibus,
Nec te nubilus horror
Ullius timidet mali.
Æratis placido longitiem tuæ
Lapsu perstabilis continuet vigor,
Quam nec bella, nec atræ
Telum frangat egentia.
Ut Rerum Dominum, totius Arbitrum,
Ævi, gratisono postmodò concinas
Mecum carmine, stamus
Qvo tutore superstites.
Orsûs ille tuos undiq; prosperet,
Ingens ut Studiis utilitas bonis,
Quam deprædicet ætas,
Promotu adveniat tuo.

Jam

JAmmingve canas Jupiter annuâ
 Albare terras plus decuplâ vice
 Conſuevit informis rigore
 Æolio, gelidâq; cruſtâ:
 Ex quo faventi pectore me tuo
 Arcum applicaſti, ceu Subolem pater
 Dilectam, amori; multiplexq;
 Quotidie cumulare ſignum
 Sinceri amaſt: fœderis; auree
 O Doctiorum ſos hominum, meâ
 Nunquam ZECHENDORFFI canende,
 Par ut erat, ſatis à Camenâ.
 Duravit ardor candidus hio dein
 Erga reverſum Lipſide in angulos
 Soli paterni, fervidumq;
 Auſtificavit amoris ignem;
 Complexu amico perpes uti tibi
 Dies per omnes jungerer, & pari
 Tractare Muſas uſq; ferrer
 Impere, diſpoſitu J EHOVÆ:
 Qui me proſectò, non ſine provido
 Nutu, novellum conſociarier
 Labente Collegam tibi anno
 Sanciit, & ſcholici laboris
 Curare partem juſſit idoneam.
 Nunc ſas rependam, quâ pote, pectoris
 De me merentiſtâ benignè
 Fida tot officia, atq; amores.
 Habebis ergò tempore poſtero
 Totum dicatum me tibi planitûs,

Uſuq; certè mancuplq;
Jure tuus fuero per ævum.
Te ſervet, oro, dextra D E I potens
Inturbidum anni per creperos gradûs
Præſentis, & torvi Gradivi
Ultra Hypanin ferat, atqve Phafin
Ferocitates luſtificas, ſatis
Superqve ſtagro ſanguineo diu
In orbe bacchantis, nec iram
Tandem inhibere ſuam potentis,
Ut ut furenti gutture noxia
Ringatur Ate, Pax Oleâ comas
Incincta tellures gementes,
Exhilarabit ovante talo:
Fieri qve porro, proſperum ut ordio
Anni meatum Cynthus inchoet,
Haſq; annuatim fauſtitates
Gaudio in occiduo recentet.
Ceu Neſtor alter ſtes ſuper, & ſoni
Lepore Eoi peſtora mulceas
Multiplicato, Te ſatentor
Eximium ſagenio univerſi,
Et arte pollentem ac meritis, frui
Dignum Senectâ canicologiâ,
Precentur & diſcriminofum
Salvus ut egrediaris annum,
Neo ægra tabes peſtifera famis,
Morbive viſulla, aut ſenium grave
Corpuſculi exſucci vigorem
Attenuet, perimatve robur,

Quod

Qvod ultimum oris perftet ad halitum,
Et augeatur fortiter indies;

Rerumqve visatur supellex
Omnimodis locuples tuarum!

Voti quid ultra est? Pergat, ut antea,
Affectus omni tempore me tuus

Fovere, selectiqve dignum
Æstimet usqve notâ sodalis.

Sic te celebri, si mea Carmina

Quicquam valebunt, laudis adorea
Feram polorum celsa ad astra,
Nec meriti tui honos peribit.

C. VII.

*Hymno Nobiliss. Barthii Natalitio
oblato præfixum.*

Vivimus, & nostris renovato calle per Orbem
Sistere se votis Natalem plaudimus Anni,
Post quadragenos obitus dum accingitur ortum
Auricomus quartum Titan, jam emensus in alto
Æthere sedecies à nato secula Christo.

Vivimus, & diri discrimina temporis atra
Eximus pede inoffenso, meletemata laudum
Debentes Domino, qui dextrâ vindice Martem
Defendit Patriæ, qui primo in femine virus
Pestile suffocans membris statâ robora salvis
Præstitit, hæc q; aluit largo nutrimentis auxilium.

Quæ non est parvi res muneris. At quotus est, qui
Vel benefactorum minimum perpendat IHOVÆ,
Ceu dignum ac fas est? Quis vel puri æris haustus,
Quo sine vix momen transmittere temporis ullum

Callert homo, agnoscit divinum munus, & inde
Reddere commemorat devoto carmine grates?
Cætera ne referam, quævis quæ noverit hora
Facta bene. Usque adeo meritorum vivimus omnes
Indigni, cœli obliti, ingratiqve Salutis!

Zechendorffia de, nobis sententia posthac
Stet melior. IHOVÆ benefacta canamus ubiqve,
Assiduiqve operis tractu Magnalia dia
Personet os nostrum; quod nulla occasio fallat,
Quia Benefactorem canat, & celebrare laboret.

Hinc adeo hunc Hymnū præsentia tēpora sua
Promulgare, sato de Virgine Matre sacratum; (dent
Qui mecum si carus erit tibi, fausta tot ore
Comprecor optanti, quot versus legeris isthoc,
Pluriaqve optatis. Pietas tua temet amabit,
Salvatorqve moras annorum deinde tuorum
Amplificaturus lætæ tibi dona Quietis,
Et re cum laetâ mentemqve artusqve valentes.
Transcribet, patriumq; olim super æthera sistet,

C. VIII.

Quem miranda boni Gratia Numinis
Finivit veterem sidere prospero,

Annus tramite fausto

Ceptet cursum hodie suum:

Et postliminio divite copia

Amittas revelat Pacis opes solo:

Quas desiderium omne

Tot votis hominum expetit.

Sit felix, miserâ nec cruciabilis

Morborum rabie! Desit egentis.

Ac penuria victus
Stipatis cadat horreis.

Et tu vindice quo jure superbist,
ZECHENDORFFIADE, politus sacra
Lingvarum, Patarai
Lux, & grande decus meum.

Hunc Annum superes incolumis, precor,
Et multos alios, nec dolor ædium

Obscurare tuarum
Possit prosperitatibus.

Me si de superâ sede poli favor
Mitis respiciet, membraque languida,

Firmabit vegetato
Rursus robore, concinam

Grates largifluo pro meritis sono,
Salvatoris amor quæ mihi præstitit:

Nunc vix vile melisma
Cannâ strideo debili.

C. IX.

JANI petunt Calendæ
Bona verba nunc reversæ:

Bona verba nos sonare
Parabimus calentes.

BENE SIT TIBI, ATQUE LATE,
Zechendorffide, novo Anno!

BENE SIT TIBI, ET BEATE!

Te Sospitas novato

Corroboret vigore!

Te Faustitas relato

Felicitet nitore!

Te Pax, Quiesq̃ue, dulci
Commulceant placore!
At quod Timor timendum
In ædibus ciebit,
Ab ædibus recodat
Tuis, joco exigendum!
Fit stringam ut ampla versu
Minutiore Vota,
Pericula universim
Atra indidem exigantur.

BENE SIT TIBI! Benigna
Tibi fila densa ab auro
Lachesis trahat, suamq̃ue
Dira à recisione
Repulsum eat Sororem:
Ut tricies Calendas
Lare, benè ac beatè
Revisites IANI.

Bona ista Verba voto
Sonuit pio Camena
Rudisq̃ue futilisq̃ue:
Rei sed ipse JHOVA,
Magnus dator Bonorum,
Bonæ, utili & secundæ
Transcribet, auguramur,
Nec enim pios precatûs
Audire nescit ille.

C. X.

Læta ferat fausto nobis novus Annus ut orru
Cuncta, Zechendorff, parva Camena vovet:

Quæ

Quæ Servatorem grato Meletemate laudas,
 In cuius vixit sospes uterqve fide. (pillos,
 Nondum etenim nostros Parcæ abscidit harpa ca-
 Tu quæquam Soceri funera mœste gemis:
 Sed vivis canimus JHOVÆ præconia lingvis,
 Imbelles validâ nos quia texit ope.
 Non fera pestilitas, non Martis terror iniqui,
 Non tetigit nostros macra luela lares.
 Pergat hic assuetæ bonitatis didere nobis
 Munera, & annoso membra vigore bect.
 Divite laudum ejus sic perpetuabit honorum
 Nomen Melpomene concita nostra sono.

Anno

Fata, ZeChenDorffl, sint orti Mltia Vt anni,
 Ipsa tibi VoVeo faXit In aXe Trlas!

C. XI.

SALVE! Vox esto JANI hæc mihi prima Calen-
 O Vir perpetuos vivere digne dies! (dis
 Salve, & pro votis Annum exordire, sereno
 Quem nunc auspicio pronus IhoVa novat!
 Successum Studii tua mens persentiat, adsint
 Fama, Valetudo, rescula larga, Qvies;
 Gratia sit cunctis diâ actibus afflue CHRISTI,
 Nec valeat rebus quippiam obesse tuis!
 Gratia ea, ut posthac annes det, & usqve perannes
 Innumerâ JANI vultu ricens serie!

C. XII.

FELICITATE surgat ut multiplici
 Novus Annus, intimo apprecor
 Tibi ZECHENDORFFI corde; vivas integrum
 Hunc sospes, atqve plurimos:

Viva!

Vivas quiete, reque adauctius divitè
In publicæ Rei Bonum,
Et Gloriam Almi, qui pusilla pectoris
Hæc vota firmet ardidit!

ANNO

VIVE ZeChenDorff!, lanos peràMate, reVIVE!
Sors bona, PaX perstans, teqVe t VosqVe beēt!

G. XIII.

UT nos Gaudia centies,
Ut nos prospera millicies,

Anno lætificent novo,

Ortu JANÈ veni, veni

Exoptate secundo!

Sat jam tristitia datum est,

Sat mœroribus anxiiis;

In nos sat fera sævit;

Bellonæ mora, iō veni

Ortu JANÈ secundo!

Exhaustos nimio tui

Ah desiderio, tui

Ah desiderio gravi

Exhaustos viden' ? o veni

Ortu JANÈ secundo!

Tecum Pax comes, & Quiet

Tecum mustea Sospitas,

Tecum divitiæ uberes

Ad sint, & bona Faustitas

Omnem o incolat orbem!

Ortu JANÈ veni sacro!

Cedant impietas procul,

Ac vts dira: Cohors vafra
Cedat simplicium choro,
Virtus regnet & Artes.

Prædi Gloria floreat,
Cultoresq; Heliconidum,
(ZECHENDORFFIUS inter hos
Ævo jam gravior, meus)
Læto flore virefcant!

Illum ut gaudia milles,
Illum ut proſpera milles,
Maſteat incolumem diu,
Ortu JANE veni, veni
Exoptate ſecundo!

Vivat, vivat et omnis hinc
Oras ad Garamanticas
Exul Langvor eat, Vigor
Membris priſtinus illius
Vetôs repparet uſus!

Vivat, Neſtore ſerios
Eveſtandus ad aſtricam
Fato per placido plagam!
Vivat! Tuq; redi, redi
Ortu JANE frequenti!

G. XIV.

Vivimus, & rabie Martis procul inde fugatâ
Pacato JANUS blandior ore nitet.
Qvis ceſſi taceat laudes, Pax Vitaq; tantis
Materiem cujus munere præbet, Heri?
Tu Zechendorffiade, plectro has, ſcio, divite panges
Nobiſcum vivus, paccq; rite fruens.

Quam

Quàm gratas Cœlo has grates reat esse futuras?
Excutiet famis hinc Orbe, Luisqve cruces.
Et quia nos tecum gratesqve precesqve sonamus,
Vita tibi augeſcet prosperitasqve magis.

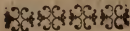
C. XV.

Prospera quæ roveo totum hunc capienda per
Zechendorfiadûm gloria magna tibi, (annû
Exsuperent numero flores, quos tempora veris
Gignunt, & spicas quæ bona flaver humus.
Vincant Autumnû botros, & frigida bruma
Æthere quæ spargit, velleræ cana nivis.
Exue nunc præſus quicquid dolet, atqve animû o-
Postideâ expleto lætificante Bono. (maem
Sic annum excipiant alii hunc pietate supernâ,
Et vincas Pylis secula dupla senis!

ANNO

CLare ZeChenDorfi, Jani tibi CVncta CaLenDæ
FaVita ferant renoVæ: VIVe VireqVe ſenoXI

F I N I S.

2 1067 19

Mc

